

... med **Ida Corr**

Stiftstidendes Simon Staun har mødt Ida Corr, der fortæller om at lade sit afrikanske ophav spille en vital rolle på hendes seneste album "Corr Values"

Af Simon Staun
Foto: Morten Rode/Paw Ager
sim@fyens.dk, moer@fyens.dk

Corrs kernefamilie

Hvis danskerne af en eller anden uforklarlig grund tror, at Ida Corr dyrker forudsigelig metervarepop, tager de grueligt fejl. Hendes aktuelle album er alt andet end forudsigeligt, og for første gang toner den dansk-gambianske sanger rent flag med sine afrikanske aner i kraft af trommerytmer og vokale krum-spring, der meget tydeligt udspringer fra det musikalske kontinent.

- Hvis folk forventer en blid poppige, får de sig noget af en overraskelse. Jeg passer altid på med at undervurdere lytteren eller fordomme

Blå bog

Ida Corr, født 14. marts 1977 i Aarhus, er en dansk/gambiansk sangerinde og sang-skriver. Hun vandt som 11-årig det første børne-MGP med bandet Årgang '77, og som 16-årig optrådte hun

med sit band på Skanderborg Festival foran 18.000 mennesker som opvarmning for The Sandmen. I en årrække sang hun kor for Gnags, Sanne Salomonsen og andre store danske navne, før hun i 2005 debuterede med sit første soloal-

bum "Street Diva". I 2007 fik hun et internationalt klubhit med singlen "Let Me Think About It", der lå nummer 1 på dance-hitlisterne i Storbritannien og USA. I 2012 var hun dommer i sjette sæson af X Factor, hvor hendes solist Chresten

vandt konkurrencen. Siden 2007 har hun dannet par med den otte år yngre fodboldspiller Jens Waltorp Sørensen. De har sammen sønnen Cassius. Ida Corr har netop udgivet sit sjette album "Corr Values",

www.idacorr.net

dem, og da vi får rigtig mange indtryk udefra på alle mulige områder, tror jeg, at folk er forberedt på lidt af hvert. Ikke mindst musikalsk. Musikere som M.I.A. og Santigold har eksempelvis banet vejen for den lyd, jeg nu dyrker. Jeg ledte længe efter den her særlige kombination af elektronisk musik med afrikanske rytmer, og jeg var faktisk så langt henne i albumprocessen, da jeg så lyset, at jeg måtte kaste det meste af en plade i skraldespranden.

- *Hvordan indså du, at en masse arbejde skulle kyles ud?*

- I for lang tid kørte jeg simpelthen bare derudad uden at stoppe op - helt op - og se mig tilbage for at mærke efter, om jeg var det samme sted som for fem år siden. Eller for fire dage siden for den sags skyld. Det var jeg så ikke. Det, der skete for mig, var, at hele det X Factor-hurlumhej bekræftede tankerne om at skabe mit eget pladeselskab. Det gav mig også lyst til at bruge erfaringerne derfra i min egen karriere, hvilket tvang mig til at se på min musik med nye øjne. Jeg besluttede, at "plejer" var død og "burde" var fuldstændig forbudt. Det skulle være et *clean break* - en ny begyndelse - der også hang sammen med, at jeg er blevet mor siden sidste udspil.

- *Hvad betød rollen som mor for din musik og planerne om at ændre kurs?*

- Helt ufatteligt meget. Min identitet ændrede sig radikalt, og jeg så pludselig på verden gennem et nyt filter. Det var gennem det filter, at jeg for alvor fik øjnene op for Afrika, som jo er en del af mig, da min far er fra Gambia. Den side af mig har bare altid været undertrykt. Den er poppet op indimellem, men det er første gang, jeg giver frit los. Derfor var jeg til tider spændt på at se, hvor langt jeg turde gå. Jeg blev helt forbavset over mig selv i studiet,

hvor jeg indimellem stod og sang de mest syrede primal-skrig. Jeg tænkte: *What the fuck, hvor kommer det lige fra og knækkede sammen af grin.* Men på en eller anden måde føles det helt rigtigt at have gennemgået den transformation og tilsidesætte andres fordomme og idéer om, hvem jeg var eller ikke var.

- *Når du har stået i studiet og sunget ordløse afrikanske sange, er lydene opstået spontant?*

- Nej, de er opstået over længere tid. Ligesom trangen til det har spiret gennem længere tid. I lang tid vågnede jeg op om morgenen og kunne ikke mærke den sang,

jeg havde indspillet dagen før. Så skrev jeg en ny, indspillede den og oplevede det samme. Det føltes forkert og uærligt. Jeg er ikke fan af, at man skal klassificere, hvad der er god eller dårlig musik, eller hvilke genrer der er bedst. Uanset om man laver pop, rock, hip-hop, jazz eller heavy, er man nødt til at kunne mærke det. Det er jo døden for en musiker, når man står og netop ikke kan mærke sine egne sange. Det er livsfarligt for kunsten, mennesket og identiteten. Derfor skal man tage problemet seriøst, selv om det ikke er sjovt eller økonomisk tilrådeligt at kassere en video og et halvfærdigt album.

- *Hvordan nåede du til den konklusion, at du var bævnet et*

Indimellem koster det at handle her i livet, men det giver også en masse, når man endelig tager sig sammen til det.

I starten var det enormt angstprovokerende at tænke på, at jeg skulle stå på scenen og spille afro-electro.

Ida Corr

forkert sted?

- Igennem længere tid havde tvivlen siddet og naget i baghovedet, uden at jeg havde haft modet til at reagere. Det var det at turde indse det, der var den største udfordring. Indimellem koster det at handle her i livet, men det giver også en masse, når man endelig tager sig sammen til det. I starten var det enormt angstprovokerende at tænke på, at jeg skulle stå på scenen og spille afro-electro, som jeg lige har gjort på Café Kræz i Odense, men jeg måtte gøre det.

- *Det lyder ret smalt med afro-electro. Hvor ukommerciel tør du være musikalsk?*

- For mig er der kæmpe forskel på at lave kunst, der er lavet for at sælge, og at ville sælge den kunst, jeg laver. Det minder jeg ofte mig selv om, når folk spørger mig, hvorfor jeg ikke laver noget lidt mere ligetil og kommercielt musik. Men når man har med kunst at gøre, er det så tydeligt et spejl, at det er svært at løbe fra. Men det er ene og alene mit valg, da jeg ikke har en chef, jeg kan pege fingre ad eller give skylden, hvis det mislykkes. Pilen peger kun på mig, men jeg var tvunget til at gå den her vej.

- *Hvad er din forbindelse til Gambia i dag?*

- Den er ikke vanvittig tæt. Jeg skriver indimellem til min familie dernede på nettet, men det er ikke meget. Jeg vil dog enormt gerne derned igen og besøge dem. Den første rejse derned var meget overvældende, fordi indtrykkene slog mig omkuld. Når jeg vender tilbage, kan jeg forhåbentlig tage det lidt

mere roligt og være lidt mere til stede og opleve deres liv tæt på, uden at det hele er så kaotisk.

- *Når du ikke vil gå på kompromis med musikken og gøre den mere kommerciel, hvor meget betyder det så, at du for tiden er den måske bedst eksponerede danske musiker gennem TDC-reklamerne?*

- Det er selvfølgelig et kæmpe privilegium og meget overvældende at kunne komme så bredt ud til sit pub-

likum. Men for mig handler det enormt meget om netop eksponeringen af min musik, da det er mine sange, der bliver brugt i reklamerne. Det handler igen om, at jeg gerne vil sælge den kunst, jeg laver. TDC var derfor den oplagte samarbejdspartner, da de har de platforme, som min musik sælges og høres på.

- *Hvad kunne du ikke finde på at reklamere for?*

- Uanset hvor mange penge jeg fik, ville du aldrig se mig

stå og reklamere for bleer bare for at nævne et eksempel. Jeg kunne aldrig finde på at være reklamesøjle for noget, der ikke har med min kunst at gøre, eller som jeg ikke kan stå inde for. Jeg har fået et hav af tilbud om at være med i reklamer, som jeg har takket pænt nej til. Men jeg bruger selv TDC's produkter, så på den måde er der også her tale om en ægthed.

- *Er det den ægthed, der skinner igennem via din kereste og jeres barn, som er med i reklamerne?*

- Når jeg nu prædiker ægthed og ærlighed, kan jeg ikke sidde sammen med to skuespillere og foregive, at det er min elskede familie. Det ville føles så forkert, at jeg havde sagt nej.

- *Hvad var overvejelserne i*

forhold til din søn, der ikke er gammel nok til at sige til eller fra?

- Gennem længere tid overvejede jeg, hvor meget min søn Cassius skulle skærmes mod den massive opmærksomhed, der er rettet mod mig. Men jeg har indset, hvor meget de sociale medier fylder i vores allesammens hverdag. Med mit job er det at holde ham "hemmelig" nærmest umuligt, og derfor har det været et spørgsmål om selv

at vælge, hvordan han skulle præsenteres. Hvis jeg præsenterede ham på den her måde sammen med hans mor og far i en seriøs reklame, var det på en måde mig, der havde kontrollen med det. Det ville heller ikke give mening at give et indblik i min hverdag, hvis han ikke var med, når han fylder så meget i mit liv.

- *Har det taget toppen af fokus på ham efterfølgende?*

- Helt klart. Men der var også brug for, at der skete noget radikalt. Jeg var lidt ved at blive hende den overbeskyttende, der hele tiden var urolig for, at der skulle dukke private billeder af Cassius op alle mulige steder. Jeg var måske blevet lidt småparanoid ved sociale sammenkomster.

Men det er nogle af de udfordringer, jeg står over for ved at have så offentlig en karriere. Jeg skal hele tiden finde balancen mellem, hvad der er personligt, og hvad der er privat. Men den Ida Corr og den familie, man ser på tv, det er den ægte vare.

- *Hvad sagde din kereste til at medvirke, og har reklamerne betydet noget for ham?*

- Gennem sit virke som fodboldspiller har han allerede haft foling med at blive eksponeret og genkendt af fans. At være en del af disse reklamer skræmte ham i hvert fald ikke, og han er i det hele taget en ret jordbunden type med sin egen identitet og skønne måde at være på. Der skal noget til at ryste ham, og sådan skal det også være, når man er kereste med mig. Jeg kan godt fylde ret meget.

- *Streamingtjenester som TDC Play betyder jo alt andet lige, at der sælges færre fysiske albummer. Har det været et problem for dig?*

- Jeg har lige som man-

at vælge, hvordan han skulle præsenteres. Hvis jeg præsenterede ham på den her måde sammen med hans mor og far i en seriøs reklame, var det på en måde mig, der havde kontrollen med det. Det ville heller ikke give mening at give et indblik i min hverdag, hvis han ikke var med, når han fylder så meget i mit liv.

- *Har det taget toppen af fokus på ham efterfølgende?*

- Helt klart. Men der var også brug for, at der skete noget radikalt. Jeg var lidt ved at blive hende den overbeskyttende, der hele tiden var urolig for, at der skulle dukke private billeder af Cassius op alle mulige steder. Jeg var måske blevet lidt småparanoid ved sociale sammenkomster.

Men det er nogle af de udfordringer, jeg står over for ved at have så offentlig en karriere. Jeg skal hele tiden finde balancen mellem, hvad der er personligt, og hvad der er privat. Men den Ida Corr og den familie, man ser på tv, det er den ægte vare.

- *Hvad sagde din kereste til at medvirke, og har reklamerne betydet noget for ham?*

- Gennem sit virke som fodboldspiller har han allerede haft foling med at blive eksponeret og genkendt af fans. At være en del af disse reklamer skræmte ham i hvert fald ikke, og han er i det hele taget en ret jordbunden type med sin egen identitet og skønne måde at være på. Der skal noget til at ryste ham, og sådan skal det også være, når man er kereste med mig. Jeg kan godt fylde ret meget.

- *Streamingtjenester som TDC Play betyder jo alt andet lige, at der sælges færre fysiske albummer. Har det været et problem for dig?*

- Jeg har lige som man-

ge andre i branchen skullet vænne mig til, at meget har ændret sig de seneste år. Men fremtiden er streaming, og det må jeg erkende, selv om jeg er stor fan af både cd'en og vinylen. Man skal vælge sine kampe, og jeg tror, at kampen mod streaming er tabt for længst. Det er en anden tid, vi lever i, så i stedet for at kæmpe imod vil jeg hellere bakke op og gøre en indsats for, at disse streamingtjenester virker for os kunstnere såvel som for brugerne.

- *Udkommer dit seneste album "Corr Values" fysisk?*

- Selvfølgelig. Jeg køber stadig cd'er, og det skal mine fans også have mulighed for. Det er noget andet at sidde med et album i hænderne, studere coveret og læse teksterne i bookletten. Min far har tegnet alle tegningerne i bookletten, hvilket minder mig om, at hele min kærlighedsaffære med musikken blandt andet begyndte med at sidde som teenager og blade i teksterne.

- *Er der nogle bestemte cd'er, som du igen og igen tager frem?*

- Ja, det kan du tro. Når jeg får Michael Jacksons "Bad" i hænderne, kan jeg huske alle timerne foran spejlet, hvor jeg stod og sang hans sange. Det album kaster mig virkelig tilbage i tiden. "The Miseducation of Lauryn Hill" er også et album, der alle dage vil have en speciel plads. Det er en imponerende kraftpræstation, der virkelig appellerer til kunstneren i mig.

Man skal vælge sine kampe, og kampen mod streaming er tabt for længst. Det er en anden tid, vi lever i, så i stedet

for at kæmpe imod vil jeg hellere bakke op og gøre en indsats for, at disse tjenester virker for os kunstnere såvel som for brugerne.